

La recette de la Bonne nouvelle

Par John D. Amos
des soixante-dix

Przepis na dobrą nowinę

Starszy John D. Amos
Siedemdziesiąty

Conférence générale d'octobre 2025

Comment inviter davantage Jésus-Christ dans sa vie ?

Si vous avez déjà visité l'État d'où je viens, la Louisiane, vous connaissez probablement beaucoup de nos délicieux plats : le gumbo, le jambalaya, l'étouffée et bien d'autres.

De temps en temps, je me sens assez courageux pour préparer l'un de ces plats savoureux. La dernière étape implicite de chaque recette, après avoir mélangé tous les ingrédients et suivi toutes les instructions, consiste à goûter une dernière fois afin de vérifier qu'il ne manque rien. En général, à ce stade, j'entends les grands chefs cuisiniers créoles me chuchoter à l'oreille : « Rajoute encore de l'assaisonnement spécial Tony ! » L'assaisonnement spécial Tony est un mélange d'épices créole de ma ville natale, Opelousas, en Louisiane. Il sert souvent d'« ingrédient secret » pour rectifier les erreurs commises lors de la préparation de la recette.

Mon épouse, Michelle, et moi avons eu l'honneur de servir en tant que dirigeants de mission en Louisiane. Lors de la dernière soirée de nos missionnaires au foyer de la mission, avant qu'ils ne retournent auprès de leur famille, nous avons pour tradition de leur apprendre à cuisiner la recette spéciale du jambalaya de Michelle. En plus de leur témoignage de l'Évangile rétabli de Jésus-Christ, nos missionnaires quittaient la mission avec un goût pour la cuisine.

Il y a quelques mois, je parcourais la page « Médias de l'Évangile » quand j'ai vu un lien vers une série de courtes vidéos intitulée Conversations sur le rétablissement avec Russell M. Nelson. Le titre d'une des vidéos de la série a retenu mon attention et m'a fait sourire. La vidéo s'in-

Jak można „dodać” więcej Jezusa Chrystusa do waszego życia?

Jeśli odwiedziliście kiedyś mój rodzinny stan, Luizjanę, prawdopodobnie znacie wiele z naszych smacznych potraw — gumbo, jambalaya, étouffée, a lista jest długa.

Od czasu do czasu wydaje mi się, że mam dość odwagi, aby przygotować jedną z tych smacznych potraw. Nieoficjalnym ostatnim krokiem po wymieszaniu wszystkich składników i postępowaniu zgodnie ze szczegółowymi instrukcjami jest spróbowanie dania i sprawdzenie, czy czegoś nie brakuje. W tym momencie niemal słyszę kreolskie legendy kulinarne i słowa: „Dodaj do tego więcej Tony's”. Tony's to kreolska przyprawa produkowana w Opelousas w Luizjanie, moim rodzinnym mieście. Często używa jej się jako „sekretnego składnika”, aby zrekompenzować błędy popełnione w trakcie przygotowania potrawy.

Wraz z moją żoną Michelle mieliśmy zaszczyt służyć jako przywódcy misji w Luizjanie. Mieliśmy tradycję uczenia misjonarzy przepisu na specjalną jambalayę mojej żony podczas ich ostatniego wieczoru w domu misyjnym przed powrotem do domu. Opuszczali misję ze świadectwem o przywróconej ewangelii Jezusa Chrystusa i uczuciem wdzięczności za przepisy kulinarne.

Kilka miesięcy temu przeglądałem Bibliotekę multimedialną Kościoła i zobaczyłem odnośnik do kolekcji krótkich filmów zatytułowanych Rozmowy o przywróceniu z Prezydentem Russellem M. Nelsonem. Tytuł jednego z tych krótkich filmików przykuł moją uwagę i wywołał uśmiech.

titulait « Les Écritures sont les recettes de Dieu pour une vie heureuse ». J'ai immédiatement cliqué sur la vidéo et regardé le président Nelson enseigner à un groupe d'enfants de la Primaire un message simple et puissant sur la façon d'être heureux. Il a dit : « Si vous faites un gâteau, vous suivez la recette, n'est-ce pas ? Et vous obtenez un bon résultat à chaque fois, non ? »

Il a poursuivi en évoquant son 95^{anniver-}saire qui approchait : « Les gens me demandent souvent : 'Qu'est-ce que vous mangez ? Quel est votre secret ?' » Ce à quoi il a répondu : « Le secret, ce sont les Écritures. Lisez-les et mettez en application les principes qu'elles contiennent. »

Voilà, le secret d'une vie heureuse est simple : il suffit de suivre la recette que Dieu nous donne dans les Écritures. C'est ce que j'appelle la « recette de la Bonne nouvelle ».

Que faire si quelque chose ne se passe pas comme prévu en suivant la recette ? Eh bien, dans la recette de la Bonne nouvelle, il y a un « ingrédient secret » qui garantit qu'à la fin, ce sera toujours une réussite. La réponse, c'est toujours Jésus-Christ.

Nous traversons tous des moments où nous doutons de la qualité de nos ingrédients, où nous avons du mal à suivre les instructions, où nous passons trop vite à l'étape suivante, où quelque chose que nous ne maîtrisons pas se produit, etc.

Comment y remédier ? Il suffit d'ajouter davantage d'actions qui invitent Jésus-Christ à faire partie de notre vie.

Concrètement, comment inviter davantage Jésus-Christ dans sa vie ?

Lorsque j'étais président de mission, toutes les six semaines j'avais le plaisir de m'entretenir avec chacun de nos jeunes missionnaires. Pendant ces entretiens individuels, les missionnaires demandaient souvent conseil sur la façon d'améliorer l'efficacité de leur équipe.

Un jour, un missionnaire est arrivé pour son entretien individuel et s'est assis. J'ai immédiatement vu, à son attitude, que quelque chose le tracassait profondément. Je lui ai demandé : « Frère, de quoi aimeriez-vous que nous parlions aujourd'hui ? » Il m'a alors décrit les difficultés qu'il rencontrait avec son collègue et la façon dont cela affectait leur travail missionnaire. Les larmes aux yeux, il m'a regardé et m'a demandé : « Président, que dois-je faire ? »

À ce moment-là, je ne savais honnêtement pas quoi répondre. Après un instant, je lui ai

Brzmi: „Pisma święte to Boże przepisy na szczęśliwe życie”. Natychmiast kliknąłem ten dwuminitowy film i zobaczyłem, jak Prezydent Nelson uczy grupę dzieci z Organizacji Podstawowej w prosty i pełen mocy sposób o tym, jak być szczęśliwym. Mówił: „Jeśli robicie ciasto, postępujecie zgodnie ze wskazówkami, prawda? I za każdym razem się udaje, czy tak?”

Ciągnął dalej, mówiąc o tym, że wkrótce skończy 95 lat: „Ludzie pytają mnie: 'Co ty takiego jesz? Jaki jest twój sekret?'”. I odpowiedział: „Mój sekret to pisma święte. Może powinniście je zacząć czytać i wypróbować”.

Cóż, taka jest prawda. Prosty sekret szczęśliwego życia tkwi w przestrzeganiu Bożego przepisu opisanego szczegółowo w pismach świętych. Nazywam to „Przepisem na dobrą nowinę”.

Co robicie, jeśli coś pójdzie nie tak w trakcie gotowania zgodnie z przepisem? W przepisie na dobrą nowinę kryje się „sekretny składnik”, który sprawia, że zawsze w końcu się uda. Odpowiedzią zawsze jest Jezus Chrystus.

Myślę, że wszyscy mamy chwile, kiedy czujemy, że nasze składniki nie są wystarczająco dobre, albo trudno nam się trzymać przepisu, albo robimy coś nie po kolei, albo dzieje się coś, na co nie mamy wpływu itp.

Jaki jest na to sposób? Trzeba po prostu dodać więcej tego, co zaprasza Jezusa Chrystusa do waszego życia.

Jak więc można „dodać” więcej Jezusa Chrystusa do waszego życia?

Kiedy służyłem jako prezydent misji, co sześć tygodni miałem przyjemność osobiście spotykać się z każdym z naszych młodych misjonarzy. Podczas spotkań sam na sam misjonarze często szukali rady w kwestii tego, jak ulepszyć efektywność pracy ze swoim towarzyszem.

Pewnego razu na wywiad przyszedł misjonarz i usiadł. Z jego mowy ciała wywnioskowałem, że coś go gnębi. Zapytałem: „Starszy, o czym chciałbyś porozmawiać?”. Wtedy on opisał niektóre z wyzwań, jakim stawiał czoła z powodu swego towarzysza i jak wpływało to na ich zdolność do pracy misjonarskiej. Ze łzami w oczach spojrzał na mnie i zapytał: „Prezydencie, co powinienem zrobić?”

Szczerze mówiąc, nie wiedziałem wtedy, co mu powiedzieć. Po krótkiej chwili zapytałem

demandé s'il était d'accord pour que nous nous mettions à genoux et priions ensemble afin d'être guidés par le Saint-Esprit. Il a accepté, et nous nous sommes agenouillés pour prier et recevoir l'inspiration.

Après la prière, nous sommes restés à genoux un petit moment, puis nous sommes retournés nous asseoir face à face. Je lui ai demandé si nous pouvions lire ensemble un passage des Écritures. En ouvrant les Écritures, je me suis arrêté et je lui ai dit : « Frère, pendant que nous lisons ce verset, posez-vous la question suivante : 'Si je mets en pratique ces vertus, cela améliorera-t-il ma relation avec mon collègue et notre travail missionnaire ?' »

Nous avons ensuite lu Moroni 7:45 à haute voix : « Et la charité est patiente, et est pleine de bonté, et n'est pas envieuse, et ne s'enfle pas d'orgueil, ne cherche pas son intérêt, ne s'irrite pas, ne soupçonne pas le mal, et ne se réjouit pas de l'injustice, mais se réjouit de la vérité, excuse tout, croit tout, espère tout, supporte tout. »

Le missionnaire m'a alors regardé, les larmes aux yeux, et a dit : « Oui, président, mais ce n'est pas facile à faire. » J'ai acquiescé, puis je lui ai rappelé qu'il était un fils de Dieu, doté du potentiel divin d'y parvenir, avec l'aide du Seigneur.

Nous avons ensuite brièvement parlé de la parabole de la pente enseignée par Clark G. Gilbert, des soixante-dix. Cette parabole nous rappelle que nous devons commencer là où nous en sommes et, avec le Seigneur, avancer dans la bonne direction, c'est-à-dire vers les cieux. Je voyais qu'il se sentait encore un peu dépassé parce qu'il allait devoir faire, alors je lui ai demandé d'expliquer l'Écriture qui dit : « C'est par des choses petites et simples que de grandes choses sont réalisées. » Il a alors expliqué le concept selon lequel, lorsque nous accomplissons des choses petites et simples, de grandes choses peuvent se produire. Je lui ai demandé de réfléchir et de trouver deux petites choses simples qu'il pourrait faire pour faire preuve de gentillesse envers son collègue.

Après quelques instants, il m'a fait part de ses idées. Je l'ai ensuite invité à prendre une minute pour trouver deux petites choses simples qui lui permettraient de faire preuve de patience envers son collègue. Il m'a fait part de ses idées presque immédiatement. Il était évident qu'il y avait déjà réfléchi avant notre entretien. Je l'ai invité à

go, czy możemy razem uklęknąć w modlitwie, prosząc o przewodnictwo Ducha. Zgodził się, uklękaliśmy i pomodliliśmy się o natchnienie.

Po modlitwie pozostaliśmy jeszcze przez chwilę na kolanach, a potem usiedliśmy na krzesłach zwróceniu do siebie. Zapytałem, czy możemy razem przeczytać fragment z pisma świętego. Kiedy otworzyliśmy pisma święte, zatrzymałem się i powiedziałem: „Starszy, kiedy będziemy czytać ten fragment, proszę, zadaj sobie pytanie: Czy jeśli będę żył zgodnie z tymi atrybutami, czy ulepszę to relację z moim towarzyszem i naszą pracę misjonarską?”

Otworzyliśmy Ks. Moroniego 7:45 i przeczytaliśmy na głos: „Prawdziwa miłość jest cierpliwa i jest dobrotliwa, i nie zazdrości, i nie nadyma się, nie szuka swego, nie daje się łatwo sprowokować, nie myśli nic złego, i nie raduje się z niegodziwości, ale raduje się z prawdy, wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim ma nadzieję, wytrwa we wszystkim”.

Wtedy spojrzał na mnie ze łzami w oczach i powiedział: „Tak, Prezydencie, ale to jest trudne”. Zgodziłem się i przypomniałem mu, że jest synem Boga i ma boski potencjał, aby to uczynić to razem z Panem.

Potem krótko omówiliśmy przypowieść o nachyleniu z przemówienia Starszego Clarka G. Gilberta, Siedemdziesiątego, która przypomniała nam, że musimy zacząć od miejsca, gdzie jesteśmy i razem z Panem iść naprzód i w górę w dobrym kierunku. Widziałem, że misjonarz nadal czuł się nieco przytłoczony wizją następnych kroków, więc poprosiłem go, aby opisał swoje rozumienie fragmentu z pisma świętego, który brzmi: „W wyniku małych i prostych spraw powstają wielkie dzieła”. Opisał tę koncepcję, mówiąc, że kiedy robimy małe i proste rzeczy, może wydarzyć się coś wielkiego. Poprosiłem go, aby poświęcił chwilę na wskazanie dwóch małych i prostych sposobów na okazanie życzliwości swemu towarzyszowi.

Po kilku chwilach podzielił się swoimi przemyśleniami. Wtedy poprosiłem, aby przez minutę wskazał dwie małe i proste rzeczy, które może zrobić, aby okazać cierpliwość swojemu towarzyszowi. Niemal natychmiast przyszedł mu do głowy dwa pomysły. Było jasne, że rozważał to już przed naszym spotkaniem. Poprosiłem, aby

présenter ces deux idées à Dieu par la prière, et à demander confirmation, conseils et inspiration pour mettre ce plan en œuvre avec une intention réelle. Il a accepté. Pour conclure, je lui ai demandé de me tenir au courant de ses progrès dans sa lettre hebdomadaire.

Au cours des semaines suivantes, j'ai constaté dans ses lettres que la situation s'améliorait. Je pouvais non seulement voir cette amélioration dans ses lettres, mais également dans celles de son collègue. Lors de notre entretien suivant, son attitude et son état d'esprit étaient complètement différents. C'était le jour et la nuit. Je lui ai demandé : « Alors, frère, est-il vrai que 'la charité ne périt jamais' ? » Avec un grand sourire, il a répondu : « Oui, et c'est par des choses petites et simples que de grandes choses sont réalisées. »

Quand vous suivez la recette de la Bonne nouvelle pour une vie heureuse, souvenez-vous de ce que le président Nelson a enseigné : « Quels que soient vos problèmes ou vos questions, la réponse se trouve toujours dans la vie et les enseignements de Jésus-Christ. Apprenez-en davantage sur son expiation, son amour, sa miséricorde, sa doctrine et son Évangile rétabli de guérison et de progression. Tournez-vous vers lui ! Suivez-le ! »

Lorsque vous avez besoin de « l'écouter » et de savoir comment inviter Jésus-Christ à faire partie de votre vie, pensez à suivre les étapes que le président Nelson nous a enseignées concernant la révélation personnelle :

« Trouvez un endroit tranquille où vous rendre régulièrement. Humiliez-vous devant Dieu. Épanchez votre cœur à votre Père céleste. Tournez-vous vers lui pour trouver des réponses et du réconfort.

« Priez au nom de Jésus-Christ pour vos soucis, vos craintes, vos faiblesses, oui, pour les aspirations mêmes de votre cœur. Et ensuite, écoutez ! Notez les pensées qui vous viennent à l'esprit. Notez vos sentiments et faites ce que vous vous sentez poussés à faire. En répétant ce processus jour après jour, mois après mois, année après année, vous 'progresserez dans le principe de la révélation'. »

Je sais que Jésus-Christ est notre Sauveur et Rédempteur. Il a « accompli tout ce dont nous avons besoin pour retourner auprès de [notre] Père céleste ». Au nom de Jésus-Christ. Amen.

w modlitwie zaniósł te rzeczy do Boga i poprosił o potwierdzenie, wskazówki i natchnienie, jak wprowadzić ten plan w życie ze szczerą intencją. Zgodził się. Na zakończenie poprosiłem, aby w cotygodniowym liście opisywał swoje postępy.

W ciągu następnych kilku tygodni widziałem w jego cotygodniowych listach, że sytuacja się poprawia. Tę poprawę zauważyłem nie tylko w jego cotygodniowych listach, ale także w cotygodniowych listach jego towarzysza. Podczas naszego następnego wywiadu dostrzegłem niesamowitą różnicę na jego twarzy i w duchu. Zapytałem: „Starszy, czy to prawda, że prawdziwa miłość nigdy nie zawodzi?”. Odpowiedział z wielkim uśmiechem: „Tak, i w wyniku małych i prostych spraw powstają wielkie dzieła”.

Postępując zgodnie z przepisem na dobrą nowinę i szczęśliwe życie, pamiętajcie o naukach Prezydenta Nelsona: „Niezależnie od tego, jakie macie pytania lub problemy, odpowiedzią zawsze są życie i nauki Jezusa Chrystusa. Poznawajcie Jego Zadośćuczynienie, Jego miłość, Jego miłosierdzie, Jego doktrynę i Jego przywróconą ewangelię uzdrowienia i rozwoju. Zwróćcie się do Niego! Podążajcie za Nim!”.

Kiedy potrzebujecie „[słuchać] Go” i dowiedzieć się, jak zaprosić Jego — Jezusa Chrystusa — do swojego życia, rozważcie podjęcie kroków prowadzących do osobistego objawienia, o których mówił Prezydent Nelson:

„Znajdźcie ciche miejsce, do którego możecie się regularnie udawać. Ukorzcie się przed Bogiem. Otwórzcie swe serce przed waszym Ojcem Niebieskim. U Niego szukajcie odpowiedzi i pocieszenia.

Módlcie się w imię Jezusa Chrystusa w sprawie waszych obaw, lęków, słabości — w sprawie najskrytszych pragnień waszego serca. A potem nadstawcie uszu! Zapiszcie myśli, które spłyną do waszego umysłu. Zapiszcie swoje uczucia i wprowadźcie je w czyn zgodnie z danym wam natchnieniem. Kiedy będziecie powtarzać ten proces dzień po dniu, miesiąc po miesiącu, rok po roku, 'zasada objawienia utwierdzi się w was'”.

Świadczę, że Jezus Chrystus jest naszym Zbawicielem i Odkupicielem. On „dokonał wszystkiego, czego potrzebujemy, abyśmy mogli powrócić do naszego Ojca w Niebie”. W imię Jezusa Chrystusa, amen.